گلایه پرستاران از اضافه‌کاری اجباری تا عدم دریافت مطالبات

کوچ معیشتی پرستاران!

گروه اجتماعی

تا جایی که به اظهارنظر مسئولان نظام سلامت و متخصصانی که دستی برآتش درمان دارند مربوط است، «بالغ بر ۱۰ هزار نفر از ناب‌ترین پرستاران مهاجرت کرده‌اند.» البته آمارها در این زمینه متناقض و غیرشفاف است. با این حال استنباط کلی ما از کوچ پرستاران، «اشتیاق به رفتن» نیست و می‌توان اینگونه برداشت کرد که چند هزار نیروی انسانی متخصص به راحتی وارد بازار کار سایر کشورها می‌شوند و این چالش زنگ خطری جدی برای نظام سلامت کشور است. براساس شواهد و بررسی‌های ما پرستاران بیش از هر گروه شغلی دیگری تمایل به ماندن دارند، ولی فرجام استمرار بی‌توجهی مسئولان به مطالبات این قشر از کادر درمان، مهاجرت هرچه بیشتر آنان از ایران به مقصد کشورهای حافظ منافع پرستاران است. فرسودگی به دلیل شیفت‌های پشت سر هم و حجم بالای وظایف، نتیجه مضاعفی است که با مهاجرت و خانه‌نشینی پرستاران ارتباطی تنگاتنگ دارد.

خواسته‌های پرستاران در سال‌های اخیر، آنقدر تکرار شده که حالا همه مسئولان و کارشناسان می‌دانند آن‌ها از فشار زیاد کار، شیفت‌های طولانی و اضافه کاری اجباری رنج می‌برند و حقوق متناسب با فشار و حساسیت شغلی خود دریافت نمی‌کنند. همه این‌ها انگیزه پرستاران برای ماندگاری کاهش داده و این طور به نظر می‌رسد که مهاجرت را در میان آن‌ها به اپیدمی تبدیل کرده است. اگر از پرستاران سؤال کنید، چرا بهترین نیروها، مهاجرت از کشور را در پیش می‌گیرند، پاسخ می‌دهند: باسابقه‌ترین و حرفه‌ای‌ترین‌های ما به هرکشوری که فکرش را بکنید مهاجرت می‌کنند؛ از کشورهای حاشیه خلیج فارس گرفته تا اروپا و استرالیا؛ همه جا دستمزدها خیلی بیشتر از اینجاست و اگر تبعیض فاحش بین دریافتی پزشک و پرستار کاهش یابد، اگر بساط شیوه‌های نامتعارف در جذب نیرو پرچیده شده و تعداد پرستاران در بخش‌های بیمارستانی از طریق عقد قراردادهای قانونی افزایش یابد و اگر قانون تعرفه‌گذاری به صورت ناقص و پراشکال اجرایی نمی‌شد؛ هرگز سختی‌های مهاجرت را به جان نمی‌خریدند.

کمترین امتیازها را برای پرستاران قائل می‌شوند

پرستاری با نام مستعار «مینا شاه میرزایی» هرگز فکر رفتن به ذهنش خطور نکرده و معتقد است پرستارانی هم که از کشور خارج شده‌اند، با فراغ بال برای مهاجرت تصمیم‌گیری نکرده‌اند و اغلب به دلیل مشکلات معیشتی، میان دو راهی رفتن و ماندن، ناگزیر رفتن را برگزیده‌اند.

گویا شیب رو به بالای خروج از کشور از زمان شیوع کرونا در میان پرستاران شدت گرفته و اغلب کشورها نیز پرستاران را ساده‌تر پذیرش می‌کنند. مطابق مشاهدات این پرستار، فقدان حمایت شغلی موجب شده، «بالغ بر ۵۰ درصد پرستاران به مهاجرت فکر کنند، اما شاید حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد این فکر را عملی کنند.»

شاه میرزایی در گفت‌وگو با «رسالت» تأکید می‌کند: «سختی کار و حقوق پایین، اختلاف پرداخت‌ها بین پرستار و پزشک، عدم اجرای درست قانون تعرفه‌گذاری، شیفت‌های غیرمتعارف در برابر دریافتی ناکافی و همچنین جذابیت‌های این حرفه در کشورهای مقصد از جمله علل مهاجرت آنان است و اگر شرایط خوب و حداقل حقوق برای پرستاران فراهم شود، تمایل آنان برای رفتن، کم یا حتی صفر خواهد بود. سخت‌وزیان آور بودن این حرفه و نبود نیروی انسانی کافی از دیگر مصائب شغلی پرستاران است. موضوع دیگر هم بحث نگاه از بالا به پایین پزشکان به پرستاران است، این هم یکی از دلایل دشواری حرفه پرستاری به شمار می‌رود که زمینه‌ساز مهاجرت است. در دنیا سیستم پرستاری از پزشکی مستقل است. اما در ایران وزارت بهداشت کاملا از پزشکان تشکیل شده و پرستاران جایگاهی به‌عنوان معاون پرستاری در وزارت دارند. این معاونت به لحاظ کاری، دامنه‌وسیعی ندارد و قادر به حمایت از پرستاران نیست. همیشه این دید وجود دارد که آنها در خدمت پزشکان هستند و چنین موضوعی برای سیستم پرستاری ناخوشایند است. در بسیاری از کشورها از جمله در کانادا سیستم مراقبت و یا پرستاری کاملا از پزشکی مجزاست. پزشک نسخه را می‌نویسد و می‌رود؛ اما شیوه درمان و مسائل مراقبتی با پرستار است. در ایران چنین سیستم مستقل و جداگانه‌ای وجود ندارد. پرستاران در برخی کشورها خط اول درمان هستند، در حالی که در ایران اختیارات آنان محدود، و وظایفشان بیشتر از کشورهای دیگر است. در واقع کار و مسئولیت پزشکان را پرستاران انجام می‌دهند؛ بدون اینکه قدرت تصمیم‌گیری داشته باشند.»

هرقدر هم در شیفت اضافه کار کنند، باز هم درآمدشان رشد چندانی ندارد، چون مطالباتشان را دریافت نمی‌کنند: «ما الان یک سال است که مطالباتمان، از جمله اضافه کار را دریافت نکرده‌ایم. دیگر میل چندانی به کار درست نداریم.» شاه میرزایی با بیان این عبارت، می‌گوید: «علیرغم فشار اضافه‌کاری و شیفت‌های طولانی، کمترین امتیازها را برای پرستاران قائل می‌شوند. تشدید فشارها باعث شده بسیاری از پرستاران متخصص علیرغم توانمندی و سطح علمی بالا از کشور خارج شوند. حتی دانشجویان پرستاری هم درفکر مهاجرت‌اند.»

درواج تخصص و توانمندی می‌روند

برمبنای استراتژی‌های بین‌المللی، پرستار عامل سلامت و رشد اقتصادی است و نتایج یک پژوهش در سال ۲۰۱۶ نشان می‌دهد، به ازای هر ۱ دلار سرمایه‌گذاری برای جذب پرستار، ۱۶ دلار بازگشت سرمایه خواهیم داشت. براین اساس تعداد پرستار به جمعیت در کشور فنلاند ۱۹، در سوئد حدود ۱۸/۵ و در استرالیا ۱۷ پرستار است. در بلژیک ۱۱/۱ و در ژاپن ۱۲/۳ و در آمریکا و آلمان ۱۲ پرستار است. حال اینکه در ایران به ازای هر هزار نفر جمعیت ۱/۵ پرستار فعالیت می‌کنند. کشورهای توسعه‌یافته به اهمیت سرمایه‌گذاری برای حفظ و جذب پرستار پی برده‌اند و در ایران این موضوع مورد توجه نیست و به علت عدم ارزشگذاری این حرفه، راهی به جز فرار باقی نمی‌ماند. شاه میرزایی در این باره می‌گوید: «تعداد ناکافی پرستاران ما در قیاس با سایر کشورهای اروپایی و آمریکایی یکی از موارد است که نشان می‌دهد این حرفه علیرغم اهمیتی که دارد، به حاشیه رانده شده. در زمینه حقوق و مزایا هم به همین صورت است. در آمریکا حقوق ماهانه پرستاران بیش از ۵ هزار و ۵۰۰ دلار است و سالانه به ۶۰ تا ۷۰ هزار دلار می‌رسد. با این رقم می‌توان به خوبی مخارج زندگی را تامین کرد. حال اینکه در ایران، پرستار ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومان دریافت می‌کنند و این مبلغ، زیرخط فقر است. سال ۱۳۹۶ با احصاء و بررسی ۲۰ کشور متوجه شدیم حقوق پزشکان سه برابر بیشتر از پرستاران است. به این معنا که اگر پرستاری ۵۰ هزار دلار در سال دریافت می‌کند، یک پزشک ۱۵۰ هزار دلار دریافتی دارد. ولی در کشور ما، بین پرستار با پزشک داخلی حداقل ۵۰ تا ۱۰۰ برابر اختلاف حقوق و مزایا وجود دارد. این مسئله باعث بی‌عدالتی و ایجاد شبهه در ذهن پرستاران شده و مهاجرت را تشدید کرده است. مهاجرت فرآیندی سخت و پیچیده است و بسیاری از پرستاران، تمایلی به این کار ندارند و تنها به خاطر حقوق و مزایای ناکافی و ناتوانی در تامین هزینه‌های زندگی کوچ می‌کنند، اگر این اشکالات برطرف شود، انگیزه پرستاران برای مهاجرت کاهش می‌یابد. آن‌ها سرمایه‌های این جامعه هستند و برای آموزش آنها هزینه شده و اغلب بعد از ۱۰ تا ۲۰ سال سابقه خدمت، در اوج توانمندی کشور را ترک می‌کنند.»

تربیت پرستار در داخل و اعزام به خارج

محمود عمیدی، از دیگر پرستارانی است که در گفت‌وگو با «رسالت» زبان به نقد گشوده و شرح می‌دهد: «برای ماندگاری پرستاران در کشور باید جذابیت ایجاد کرد و اولین جاذبه شغلی این است که فرد از دستمزد کافی برای امرار معاش بهره‌مند باشد. متأسفانه در مورد شغل پرستاری این گونه نیست. البته در شرایط فعلی بسیاری از کارکنان مشاغل دیگر هم دریافتی کمی دارند، اما پرستاران در کنار پزشکان قرار دارند و در حالی که ممکن است کارانه پرستاران در ماه یک میلیون تومان باشد، کارانه پزشکان ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان است، این مسئله به‌خودی خود احساس نارضایتی را تقویت می‌کند. موضوع دیگر هم رفتارهای ناعادلانه است؛ این رفتارها در نوع برخورد‌ها و تخصیص امکانات رفاهی، در نوع انتصاب‌ها و پست‌های مدیریتی مشهود است. به‌عنوان مثال در کشورهای پیشرفته، مدیران و رؤسای نظام سلامت از صنف خاصی نیستند و در حوزه مدیریت تحصیل کرده‌اند. ولی در ایران یکی از شرایط احراز پست ریاست بیمارستان، پزشک بودن است. این‌ها مصداق آشکار بی‌عدالتی است. پرستاران ما باید به شکل اجباری، اضافه کار کنند و بهای آن ساعتی ۱۶ تا ۳۰ هزار تومان است و تازه همین مبلغ ناچیز را یک سال بعد پرداخت می‌کنند. در صورتی که یک پرستار در ایالت‌های مختلف آمریکا ساعتی ۲۶ تا ۶۵ دلار دریافت می‌کند. مشخص است که جذابیت‌های این شغل در کشورهای دیگر بیشتر است. توانمندی علمی و مهارتی پرستاران ایرانی بالاست و آغوش همه کشورها به روی آن‌ها باز است. گویی کشور ما پرستاران را برای اعزام نیرو به سایر کشورها آموزش می‌دهد!»

پرسشی که در این میان به ذهن خطور می‌کند، این است که آیا پرستاران مهاجر در کشورهای مقصد، باری دیگر طعم نابرابری را می‌چشند؟ عمیدی پاسخ می‌دهد که این رفتارهای ناعادلانه در کشورهای مقصد هم به نوعی تکرار می‌شود، ازجمله در کشورهای عربی، حقوق و مزایای پرستاران ایرانی را به نسبت نیروهای وطنی کمتر پرداخت می‌کنند. با این حال پرستاران ما ابراز رضایت کرده و می‌گویند با همان حقوق و مزایایی که دریافت می‌کنند، زندگی خوب و راحتی دارند. ضمن آنکه خیالشان از بابت شرایط اقتصادی کشورهای مقصد آسوده است و آنچنان به لحاظ روحی روانی در این حرفه آسیب دیده‌اند که با خروج از کشور و مشاهده رعایت استانداردهای این شغل در سایر نقاط جهان، احساس خوبی دارند. در کشور ما استخدامی وجود ندارد و پرستار را به صورت قرارداد‌های ۸۹ روزه، کوتاه‌مدت و حتی ساعتی جذب می‌کنند و هرزمان که پرستار به این شرایط اعتراض کند، بلافاصله قرارداد شراعلیرغم کمبود نیروی انسانی لغو می‌کنند. این شرایط درهیچ کشوری حاکم نیست. در هیچ کجای دنیا، یک پرستار ۱۵-۱۴ بیمار مراقبت نمی‌کند. استاندارد پرستار به بیمار در بخش‌های عمومی طبق استاندارد‌های ۲۰۱۷، چهار بیمار به یک پرستار است. این رقم در بیمارستان‌های ما به ۲۰ بیمار و در ساعاتی از شبانه روز به ۳۵ تا ۴۰ بیمار به یک پرستار هم می‌رسد. در رابطه با دریافتی هانیز حتی در کشورهای غیرپیشرفته که از نظر اقتصادی از ایران پایین‌ترند، پرستاری جزء مشاغل پردرآمد است. انگیزه پرستاران ما به علت این شرایط تحلیل رفته و کمبود نیروی انسانی هم باعث شده سلامتی مردم در معرض خطر باشد و باریرپرداخت‌ها، پرستاران متوجه شدند هیچ تغییری نکرده و تازه کمتر هم شده است. از طرفی سقف کارانه پزشکان برداشته شده و افزایش تعرفه آنان به نسبت افزایش حقوق سایر کارکنان بسیار بیشتر است. امسال قرار است ۲۰ درصد به میزان حقوق‌ها اضافه شود، ولی در شورای عالی بیمه افزایش ۴۶ درصدی تعرفه‌های پزشکی به تصویب رسیده است. از سوی دیگر، شیوه اجرای تعرفه‌گذاری پرستاران را دلسرد کرده، آن‌ها امیدوار بودند با اجرای این قانون به شکل صحیح، سایر قوانینی که اجرانشده به مزیت تبدیل شود. در صورت اجرای صحیح تعرفه‌گذاری، پرستاران می‌توانستند کمبود نیروی انسانی را به خوبی جبران و به جای دو نفر کار کرده و به جای دو نفر هم تعرفه بگیرند. سال‌هاست در حق آنان ظلم می‌شود. در همین مدت اخیر پرستاری در کرمان را به شهر دیگری تبعید کردند. این پرستار دارای فرزند بیش فعال بود و به علت تغییر موقعیت شغلی همسرد و شواری مراقبت از فرزند، امکانی برای حضور در شیفت‌های طولانی و اضافه کار اجباری نداشت. این تبعید از سوی مسئولان بیمارستان با هدف ایجاد ترس و ارعاب صورت گرفت، تا مابقی نیروها از زیر بار اضافه کاری شانه خالی نکنند! در چنین جوی پرستاران دوام نمی‌آورند و یا بدون رغبت کار می‌کنند.»

مازیار عابدینی هم شرایط شغلی پرستاران را اسفبار می‌خواند. این پرستار در گفت‌وگو با «رسالت» بیان می‌کند: «برخی از قوانین همچون قانون تعرفه‌گذاری می‌توانست به‌صورت نسبی رضایت و منافع پرستاران را تامین و شرایط شغلی آنان را بهتر کند، اما آنچه تحت این عنوان اجرایی شده، تعرفه‌گذاری نیست، به این علت که هیچ خدمتی قیمت‌گذاری نشده است. هرماه مبلغی را تامین اعتبار کرده و به اسم تعرفه بین پرستاران تقسیم می‌کنند. حال اینکه در تعرفه‌گذاری از خدمت به پول می‌رسند، نه از پول به خدمت و اساسا به بودجه هم نیازی ندارد. از دل تعرفه خدمات، بخشی را بیمه و بخشی را دریافت‌کننده خدمت می‌پردازد، درست همانند تعرفه‌های پزشکی. انتظار داشتیم دریافتی ما متناسب با کاری که انجام می‌دهیم افزایش یابد، که این چنین نشد و تفاوت دریافتی پزشک و پرستار صد برابر است. این موضوع نارضایتی و احساس تبعیض را به دنبال دارد.»

به زعم این پرستار، دو عامل مسئله مهاجرت را تشدید کرده؛ اولینش، احساس تبعیض است که اخیرا به دلیل سیاست‌های غلط وزارت بهداشت بیشتر هم شده و علت دوم هم به تسهیل شرایط مهاجرت برمی‌گردد و اغلب کشورهای جهان در سالیان اخیر پرستاران را به سادگی پذیرش می‌کنند و با توجه به سختی‌های این شغل در ایران، برخی رفتن را به ماندن ترجیح می‌دهند. آنهایی هم که مانده‌اند، تعلقات عاطفی بیشتری دارند و هم این موضوع، عامل ماندگاری آنهاست، وگرنه شرایط کاری پرستاران واقعا وحشتناک است. همکاران ما در سایر نقاط جهان، صبح تا ظهر از یک بیمار مراقبت می‌کنند و بیمار و پرستار هم از یکدیگر رضایت متقابل دارند. در حالی که در کشور ما علیرغم تلاش‌هایی که پرستاران انجام می‌دهند، به علت نبود امکانات و کمبود نیروی انسانی، بیمار بهبود نمی‌یابد و رضایتش جلب نمی‌شود.

خشونت و پرخاشگری علیه پرستاران در حال افزایش

این پرستار در ادامه عنوان می‌کند: «مردم وقتی به مراکز درمانی مراجعه می‌کنند، متناسب با آن توقعاتی که ایجاد شده، خدمات دریافت نمی‌کنند و در مراکز درمانی با کمبود‌های متعدد و مختلفی مواجه می‌شوند، طبیعتا با اولین نفری هم که روبه‌رو می‌شوند، پرستار است. درنتیجه پرخاشگری می‌کنند، گویی که پرستار نماینده کل سیستم است. حتی اگر بیمارستان از نظر هتلینگ مشکل داشته باشد، یا دکتر دیر یا زود بیاید و بیماری فرد درمان نشود، پرستار مسئول می‌دانند. متأسفانه خشونت و پرخاشگری علیه پرستاران روزبه‌روز در حال افزایش است، در سیستم معیوب نظام سلامت ما، صرفا پرستار باید پاسخگو باشد. درحالی که نظام سلامت یک تیم و مجموعه است و مابقی اعضا هم باید پاسخگو باشند. قسمت مهم درمان مربوط به پزشکان است که به هیچ کس پاسخگو نیستند و این شکلی از تبعیض است. در میانه این همه احساس تبعیض، سختی کار، دریافتی کم، اضافه کار اجباری و برخورد‌های غلط مدیریتی، پرستاران ترجیح می‌دهند از خانواده و وطن خویش دل بکنند و به کشور دیگری مهاجرت کنند.»

عابدینی پیامد خروج پرستاران را فاجعه‌بار توصیف و بیان می‌کند: «با این اتفاق، سطح علمی پرستاری کشور تضعیف می‌شود. معمولا افرادی با سابقه ۱۰ تا ۱۲ ساله خدمت کشور را ترک می‌کنند، درست زمانی که دانش آن‌ها با تجربه آمیخته شده و زمان ثمره‌دهی است. معمولا هم افراد توانمند و جسور مهاجرت می‌کنند. به این ترتیب بعد از چند سال با پرستارانی مواجه می‌شویم، که دانش و تخصص لازم را ندارند، در این صورت خطاها بالاتر می‌رود و سلامتی و جان بیماران به خطر می‌افتد.»

این پرستار هم، با ۲۴ سال سابقه خدمت و تخصص، به فکر بازنشستگی مهاجرت می‌کنم، تا در صورت عدم موفقیت و بازگشت به کشور، پل‌های پشت سرم خراب نشود. آنهایی که ۵ یا ۱۰ سال سابقه خدمت دارند، به‌راحتی از خیر سابقه کارشان می‌گذرند و از کشور خارج می‌شوند. اما برای من پس از ۲۰ و اندی سال سابقه کار، تصمیم راحتی نیست و باید سنجیده ترعمل کنم.»

کشورهای دیگر برای پرستار ایرانی سر و دست می‌شکنند

فاطمه بحرینی هم به‌عنوان پرستار، ۲۸ سال سابقه کار دارد و فکر مهاجرت بارها از ذهنش عبور کرده است. او در گفت‌وگو با «رسالت» می‌گوید: «آنچه ما را وادار به ماندن کرده، عشق به کشور است و دوست نداریم تخصص، دغدغه و توانمندی خود را در کشورهای دیگر صرف کنیم. اما اگر همچنان از طرف سیستم مورد حمایت نباشیم و برای ظرفیت و توانمان ارزشی قائل نباشند، ترجیح می‌دهیم در کشور دیگری خدمت کنیم. دریافتی پرستاران زیرخط فقر است و معمولا بسیاری از قوانین این حوزه توسط مجریان به‌درستی اجرا نمی‌شوند. آن قسمت‌هایی از قوانین که به نفع کارفرماست دقیق و سفت و سخت اجرا می‌شود، و آن بخش‌هایی که مربوط به ارائه‌دهندگان خدمت است بسیار ناقص و پراشکال اجرا می‌شود و خدمت‌دهندگان خیلی از قانون منتفع نیستند. مادامی که ارزش و جایگاه حرفه‌ای پرستاران را ارتقا ندهیم و آنان همچنان درگیر نیازهای اولیه خود باشند، با همچنان نیرو استخدام نکرده و با مبلغ بسیار ناچیز نیروی انسانی را به خدمت بگیریم، مهاجرت پرستاران ادامه خواهد داشت. در کدام حرفه، نیروی کار را وادار به اضافه کار می‌کنند و بعد هم مبلغ آن را بدون در نظرگرفتن تورم، از ساعتی ۱۵ هزار تومان تا حداکثر ۴۵ هزار تومان تعیین می‌کنند؟ بعد هم برای پرداخت این ارقام ناچیز می‌گویند بودجه نداریم. این بی‌مهری‌ها باعث شده نیروی ما که تخصص پیدا کرده و از نظر سطح علمی در رده بالایی قرار دارد، خودش را با کشورهای توسعه‌یافته و حتی هم رده مقایسه کند. هنگامی که می‌بیند تقاضای کار در کشورهای دیگر زیاد است، مهاجرت کرده و به راحتی جذب می‌شود. کشورهای توسعه‌یافته، پرستاران ما را به لحاظ کاری قبول دارند، چون دارای تخصص همه جانبه اند و تنها حرفه‌ای که در ایران فراتر از شرح وظایفش کار می‌کند، پرستاری است. اگر یک پزشک، خطا و اشتباهی را در تجویز دارو و یا سایر موارد مرتکب شود، پرستار کنترل کرده و تذکری می‌دهد. حال اینکه در کشورهای دیگر اینطور نیست و فعالیت پرستار مشخص است، و همان مسئولیتی که به او محول شده، همان را از او می‌خواهند. اگر کار پرستار، مراقبت از سطح یک است، همان سطح را انجام می‌دهد و حقوقش به نسبت تخصص و سطوح مراقبتی افزایش می‌یابد. در مجموع وقتی پرستار ایرانی را در کنار پرستاران خودشان قرار می‌دهند، می‌بینند که پتانسیل و توانمندی ایرانی‌ها بیشتر است، بنابراین متقاضی پرستاران ایرانی هستند. این مسئله ما را ناراحت می‌کند، چون دوست داریم در کشور خودمان برای کارمان ارزش قائل باشند و با تحقق مطالبات دیرینه، زمینه ماندگاری‌مان را فراهم کنند.»

کوچ پرستاران، تهدیدی جدی برای نظام سلامت

این پرستار خاطرنشان می‌کند: «اگر می‌گوییم جایگاه حرفه‌ای پرستاران و ارزش خدمتشان به شکل واقعی دیده شود، برای جلب رضایت و عدم خروج آن‌ها از کشور است. وقتی ما پرستار را به انجام اضافه کار اجباری وادار نکنیم، جسم و اسالم می‌ماند و می‌تواند بیشتر و بهتر خدمت کند. نباید آنقدر به پرستار فشار بیاوریم، که روح و روان و جسمش خسته شود. پرستاران ما باید از بیماران مراقبت کنند، در حالی که خود آن‌ها به لحاظ روانی و جسمی بیمارند و دچار عوارض شغلی، اختلال خواب و اختلال گوارشی شده‌اند. در چنین شرایطی تصمیم به مهاجرت، چندان دشوار به نظر نمی‌رسد.»

«کوچ پرستاران، تهدیدی جدی برای نظام سلامت طی ۱۰ سال آینده است.» این هشدار محمد علی محسنی بندپی، عضو هیئت‌رئیسه کمیسیون بهداشت مجلس است که می‌گوید: «باتوجه به تمامی این مشکلات، بسیاری از کشورها شرایط جذب پرستار از ایران را ساده کرده و تمامی موانع جذب را برداشته‌اند؛ حتی نیازبه ارائه مدرک تحصیلی وجود ندارد و اگر اعلام شود که پرستار هستند، به راحتی به کار گرفته می‌شوند.»

بنابراین امکان مهاجرت حرفه‌ای برای پرستاران آسان است و سریع در کشور مقصد وارد بازار کار می‌شوند. کشورهای بسیاری مکانیسم جذب پرسنل درمان مهاجر را دارند و به سرعت در حال جذب نیروی آموزش دیده هستند، به طوری که در خیلی از موارد، دانستن زبان کشور مقصد، در شروع کار برای استخدام پرستار مهاجر، کفایت می‌کند.

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۷۶۷۱۸۵ مربوط به میزان یک سهم مشاع از مقسم ۱۵ سهم ششدانگ پلاک ۵۸۶ ناحیه ۱ و ۱۳ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۱۷۹ صفحه ۴۰ دفتر جلد ۲ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۳

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۳۰۷۲۳۰ مربوط به میزان ۲۲ سهم مشاع از مقسم ۴۹۵ سهم ششدانگ پلاک ۲۳ ناحیه ۱۰ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۲۹۷ صفحه ۳۶۷ دفتر جلد ۳ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۴

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۹۴۳۶۰۸ مربوط به میزان ۸ سهم مشاع از مقسم ۱۲۰ سهم ششدانگ پلاک ۲۲ ناحیه ۱۰ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۲۷۰ صفحه ۲۰۸ دفتر جلد ۳ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۵

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۷۶۴۰۷ مربوط به یک سهم مشاع از مقسم ۱۵ سهم ششدانگ پلاک ۶۱۳ ناحیه ۱۲ و ۱۳ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۱۹۰ صفحه ۷۳ دفتر جلد ۲ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۶

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۳۰۷۲۳۰ مربوط به میزان ۲۲ سهم مشاع از مقسم ۴۹۵ سهم ششدانگ پلاک ۲۳ ناحیه ۱۰ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۲۹۷ صفحه ۳۶۷ دفتر جلد ۳ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۴

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۹۴۳۶۰۸ مربوط به میزان ۸ سهم مشاع از مقسم ۱۲۰ سهم ششدانگ پلاک ۲۲ ناحیه ۱۰ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۲۷۰ صفحه ۲۰۸ دفتر جلد ۳ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۵

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۷۶۴۰۷ مربوط به یک سهم مشاع از مقسم ۱۵ سهم ششدانگ پلاک ۶۱۳ ناحیه ۱۲ و ۱۳ بخش ۳ خرمشهر مورد ثبت شماره ۱۹۰ صفحه ۷۳ دفتر جلد ۲ که بعلت جابجایی مفقود شده و درخواست صدور سند مالکیت نموده است لذا در اجرای تبصره ۱ اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت مراتب اعلام تاهرکس که مدعی انجام معامله ویا وجود سند مالکیت مذکور درنزد خود میباشند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز اعتراض خود را کتبا "وضمن ارائه اصل سند مالکیت ویا سند خریداری به این اداره اعلام نماید ودرغیراینصورت سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر واسناد مالکیت مفقود شده است واز درجه اعتبار ساقط خواهد شد./ ۲۴۶

کیومرث سرکهکی
سرپرست واحد ثبتی حوزه ثبت خرمشهر

==========

آگهی فقدان سند مالکیت

وراث مرحومه کاظمیه ال منیعات بموجب ۲ برگ استشهاد محلی گواهی شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۱۲ خرمشهر مدعی است که سند مالکیت به شماره مسلسل ۷۶۷۱۸۵ مربوط به میزان یک سهم مشاع از مقسم ۱۵ سهم ششدانگ یکباب ساختمان در قسمتی از پلاک ۱۳۵۸ واقع در بخش یک ایذه به مساحت ۱۴۴/۷۷ مترمربع خریداری شده از آقای لطف اله افضلی را نموده که پس از رسیدگی پرونده منجر به صدور رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۷۰۱۳۰۰۰۶۷۸ مورخ ۱۴۰۲/۹/۲۷ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی گردیده لذا به درخواست متقاضی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود بدینوسیله به فروشندگان و یا مالکین مشاعی و صاحبین حقوق ارتفاقی ابلاغ می شود تا چنانچه نسبت به مورد تقاضا اعتراض دارند اعتراض خود را کتبا ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ انتشار آگهی به مدت دو ماه به اداره ثبت اسناد و املاک ایذه تسلیم و رسید اخذ نمایند. در صورت انقضاء مدت مزبور و عدم وصول واخواهی سند مفروزی مزبور پس از طی کردن تشریفات قانونی صادر و تسلیم خواهد شد. ضمنا صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۲۶

باقری - سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایذه

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶